

Startsida	Ledare	Insändare	Ystad	Simrishamn	Tomelilla	Sjöbo	Skurup
Kultur	Nöje	Reportage	Trafikläget	TV-program	Annonsera	Läsarservice	Ta kontakt

» **Senaste inrikes:** Hjärtsvaga unga ska kartläggas (18:11)

» **Senaste utrikes:** Saddam förhörs om ma

Kvinnoklipp med papperssax

Publicerad: 19. Maj 2005 04:30

Inför The Subfrau Acts har två koreografer gjort varsin föreställning på temat: Dekonstruera kön på scen: Vad är en man? Vad är en kvinna? Hur gör man när det inte finns några traditionella könskoder?

Man klär ut sig till man, tycker den finska koreografen Arja Tiili. Publiken får dansa in till Yes sir, I can boogie och DJ Gunnel fortsätter med Lady in red av Chris de Burgh. För monumetalt är fenomenet kvinnan i rött, som objektifieras och ofredas av mannen på krogen. Klassiskt är exemplet med högstadieflickan som var bäst på allt. Och som femton år senare önskar att hon kunde gå tillbaka, och släppa in lite mer kaos i sitt organiserade tonårsliv.

Roar och berör

I första akten, Stay with me, har skådespelerskorna skrivit texterna. I form av performancekonstmusikalteater kommer reflexioner om det feminina och om personliga ungdomsminnen.

Den showbizaktiga glamourkänslan på scen tilltalar trots att dragkingkostymen kanske inte är någon högst originell rekvisita. Sketcherna roar framförallt men berör trots allt.

När en kvinna sjunger rap av grabbmodell ger det vibbar av ironin i Egalias döttrar. I en tv-show belyses till exempel sekten Frau, där kvinnor hjärntvättas till att bli en kvinna av Stepford-kaliber. Enkelt. Men roligt och smart. Hur gör man när det inte finns några traditionella könskoder?

Lotten Roos, Johanna Wingren, Sonja Ahlfors och Ida Löken i ActI. Bild: Fabian Björk

Förstora bild >>

Lotten Roos i ActII.bild: Fabian Björk

Förstora bild >>

Man virar in sig i papper, tycker den ryske koreografen Sasha Pepelyaev.

Från att, i första akten, ironiskt driva med hur vi fostras in i våra könsroller, ska nu en man ta sig an frågeställningen. Kön är, enligt programbladet, något han aldrig tidigare sett som en speciell fråga.

Akt II, Papier maché, blir väldigt annorlunda. Med texter av Daniil Kharms utför Subfrau olika skådespel med hjälp av en rulle papper. Det här är vad Pepelyaev vill uppnå: roller som inte normalt görs av kvinnor. För naturligtvis kan kvinnor också kräkas, skrika, vara arga och vara komiker på scen.

Vardagshändelser vävs samman och görs surrealistiska av dans och papperskonster. Hysterisk brud i bröllopsbestyr, ofrivilligt gravid slampa, olycklig ex-flickvän. Särskilt Joanna Wingrens uppnosiga uppenbarelse släpper jag inte med blicken.

Debaclet fyller scenen med papper, för att kulminera i svängig jazz med endast åtta röda papperssaxar. (Naturligtvis städar de upp efter sig när det är slut.)

The Subfrau acts gör mig så lycklig att jag dansar natten lång.

Julia Svensson